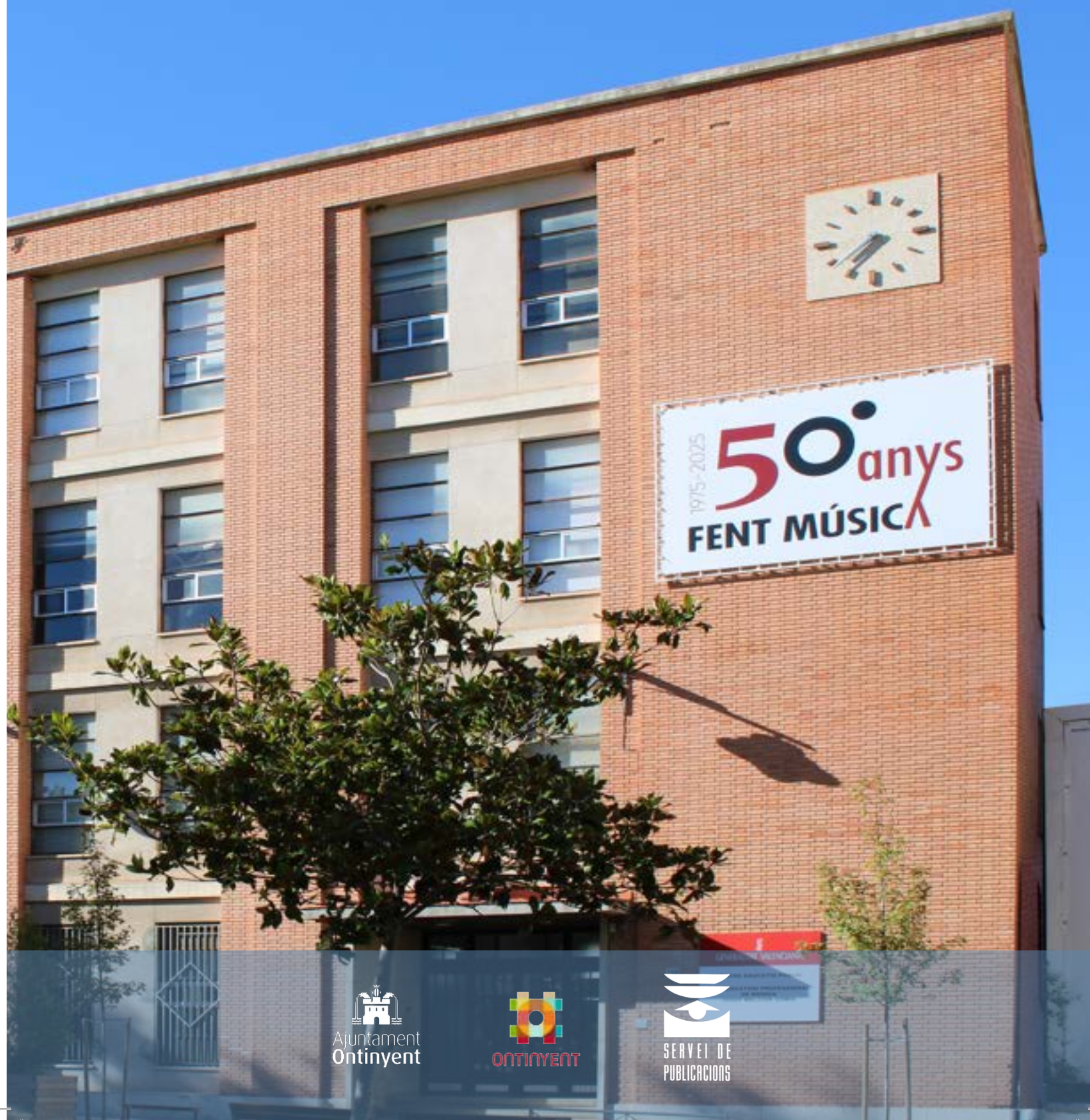

ALBA

Revista d'estudis comarcals de la Vall d'Albaida · Número 34

Edita

Servei de Publicacions
de l'Ajuntament d'Ontinyent

Disseny, fotocomposició,
maquetació i impressió:

Impressiona't gràfics

Portada:

50 ANIVERSARI CONSERVATORI
MUNICIPAL

ISSN: 0213-4896

Dipòsit legal: V-624-1986

Amb la col·laboració de:

Consell de redacció:

Membres del Consell Assessor del Servei de
Publicacions:

Alfred Bernabeu, Manolo Requena,
Mª José Vañó, Manolo Palomar,
Mariola Penadés i Rosana Moriana

Assessorament en la correcció:

Oficina de Promoció i Ús del Valencià de
l'Ajuntament d'Ontinyent

Fotografies:

Conservatori Gomis, Arxiu Municipal
d'Ontinyent, Jutjats de Primera Instància i
Instrucció d'Ontinyent, Campus d'Ontinyent,
Ajuntament d'Ontinyent

©Els autors i el Servei de Publicacions de l'Ajuntament d'Ontinyent tenen els drets reservats. Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni en la seua totalitat ni en part, ni registrada en, ni transmesa per un sistema de recuperació d'informació, en cap forma ni en cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per mitjà de la fotocòpia o qualsevol altre, sense el permís previ.

1975-2025: 50 anys d'ensenyament musical
reglat a Ontinyent

Pilar Ferrero Silvage

Directora del Conservatori Professional de
Música Josep Melcior Gomis

4

**Josep Segrelles i les
publicacions modernistes**

Juan J. Soler Navarro

Doctorat en Ciències Socials i jurídiques
(Art Contemporani)

22

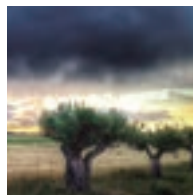

**La plaga de la llagosta
a Ontinyent**

Alfred Bernabeu Sanchis

Cronista oficial d'Ontinyent

39

La vida durant la postguerra (1939-1952).
La fam a les localitats del
partit judicial d'Ontinyent

Eduardo Cambra Rodríguez

51

**La Vall d'Albaida, terra fèrtil
per a la Veterinària**

Mariola Penadés Fons

Directora general d'Investigació
i Innovació de la G.V

75

RESSENYES

Martí Bataller, Aurelio

**Moviment Obrer i identitat a la
Vall d'Albaida: [c.1890-1939] classe,
gènere i nació. Institut d'Estudis de
la Vall d'Albaida**

85

Gaspar Blai Arbuixech

**Sermó de la Santa
Conquesta de la Ciutat de València**

86

Consol Rico Galdón

**Música i retòrica en Mn. Onofre Penal-
ba Donat Mestre de capella. Ontinyent
1701-1767**

88

Mollà, Jordi - Mollà, Kike

**Ontinyent rural: lligams d'història
i societat**

89

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA JOSEP MELCIOR GOMIS

1975-2025: 50 anys d'ensenyament musical reglat a Ontinyent

Pilar Ferrero Silvage

Directora del Conservatori Professional de Música

Josep Melcior Gomis

ANTECEDENTS: ELS FUNDADORS

El Conservatori d'Ontinyent es va crear l'any 1975 gràcies a l'empenta del franciscà Vicente Pérez-Jorge i de José Mª Ferrero Pastor, figures claus de la cultura musical ontinyentina del període comprés entre la postguerra i els finals dels huitanta del segle XX.

Pérez-Jorge, que era natural de Lliria, va arribar al col·legi la Concepción en la dècada dels anys 30. En paraules del seu deixeble Luis Blanes en la tesi doctoral "Música Sacra y Modernidad" que va dedicar al seu mestre, en acabar-se la guerra civil el Pare Pérez "comienza a revolucionar la sensibilidad artística del colegio y de la ciudad". Durant aquest primer interval de temps a Ontinyent fins a 1951, va fundar el cor polifònic del col·legi, el cor femení de l'església de Sant Francesc, el quartet harmònic, juntament amb Gonzalo Soler (violí), Miguel Sanebre (violoncel) i Juan Miquel (harmònim) que alternava amb el P. Pérez al piano. També va ser nomenat en 1944 vocal fundador de la Societat Filharmònica d'Ontinyent. Tot això mentre finalitzava els estudis en piano, instrumentació i composició, perfeccionava els seus coneixements en música gregoriana i publicava ja obres corals, fonamentalment religioses.

En eixos anys de postguerra, José Mª Ferrero és un jovenet músic trompa de la banda que demostra bones aptituds per a la música. Ha après el solfeig i a tocar la trompa en l'acadèmia de la Societat Musical i treballa en el negoci familiar. Quan la seua vocació musical va creixent li ho fa saber a

Vicente Pérez - Jorge (arxiu família Ferrero Silvage)

son pare, el qual es va presentar amb ell al col·legi La Concepción per a demanar-li al P. Pérez que li donara classes. Aquell seria l'inici d'una relació deixeble-mestre que evolucionaria en amistat i admiració mútua, i que els acompanyaria fins a la fi dels seus dies. El P. Pérez li ensenya piano, acompanyament, harmonia, contrapunt i composició, i ell anava examinant-se lliure al Conservatori de València de totes les matèries. Cap a finals de la dècada dels 40, José M^a ja està entre els músics professors de l'escola d'educands de la banda. En 1950, després d'uns anys de molts canvis en la direcció de la banda, la junta busca un director que pugui oferir continuïtat i que estiga vinculat a la banda i li ofereix la direcció a Jose Mª Ferrero, tal com s'explica al llibre 1945-1996. *Sociedad Unión Artística Musical de Ontinyent. Su historia de José Vte. Gil i Rafael Reig*. Hi ha suport unànime a aquesta decisió per part de junta i músics, i Ferrero seria director fins a la seua mort l'any 1987. El seu nomenament dona estabilitat i creix el sentiment d'unió entre els músics. La banda de música va passar a ser una segona família per a ell, en l'aspecte musical i en el personal.

En 1952 el P. Pérez és traslladat a Carcaixent, posteriorment a Teruel, i en 1958 s'incorpora com a vicesuperior i Procurador General al Convent interprovincial de San Francisco el Grande de Madrid, on estaria fins a 1972. En eixe moment, a l'edat de seixanta-sis anys, és de nou destinat a Ontinyent, on viurà fins a la seua mort en 1993. Eixos vint anys que no viu a Ontinyent són anys de creixement

com a músic, en una lluita constant per integrar en la música religiosa els corrents contemporanis i modernistes. Era especialista sobretot en acompanyament gregorià, gènere musical del qual era un absolut referent no sols a escala nacional. També compon, realitza moltes publicacions en revistes especialitzades i imparteix cursos de formació de música gregoriana. Són anys en els quals la relació amb Ontinyent i amb Ferrero es manté, encara que el contacte no és tan estret per la distància.

Paral·lelament, a més de la seua dedicació a la banda, José Mª Ferrero es consolida com un dels principals compositors de música festera del moment, principalment a partir de 1964, quan compon la marxa mora "Chimo".

Jose Mª Ferrero Pastor (arxiu família Ferrero Silvage)

En 1972 el P. Pérez torna a Ontinyent i es fa present de nou en l'activitat musical de la nostra ciutat. És just l'any en què Ferrero estrena el primer poema simfònic de temàtica festera *Els morocrístians d'Ontinyent*, obra que havia compost animat pel mateix P. Pérez, el qual li suggeria explorar nous camps en la música. És a partir d'eixe moment quan ambdós personatges analitzaran la situació formativa musical d'Ontinyent i començaran a considerar les possibilitats per a tindre un conservatori a la nostra ciutat.

En una entrevista publicada al periòdic Ciudad el 7 de novembre de 1968 José Mª Ferrero explica la situació del moment: "La banda se compone actualmente de 46 músicos. El número de alumnos de la academia oscila entre treinta y cuarenta, de los cuales seguramente el 90%, como de costumbre, no llegarán a ser músicos... Llegar a ser músico requiere afición, constancia y sacrificio. Cuando viene a menos alguno de estos tres componentes se interrumpe el proceso y se abandona... El problema fundamental es la formación del músico. Volvemos a la cuestión básica: la educación..."

Orquestra "La Clave" en l'any de la seua fundació. El primer a la dreta Francisco Ferrero (imatge del llibre "La música en Ontinyent" del Pare Pérez-Jorge)

A tot açò cal afegir altres problemes derivats de la situació social del moment. En primer lloc, la banda arrossegava problemes econòmics des d'anys enrere i els seus recursos no els permetia una escola de música més professional. Per una altra banda, l'entorn laboral d'aquella societat industrial ontinyentina ocasionava problemes en alguns músics per a assistir a classes o als assajos de la banda a causa dels diferents tornos en les fàbriques tèxtils; i, en tercer lloc, l'aïllament territorial de la nostra comarca no facilitava la possibilitat d'estudiar al Conservatori de València.

Respecte a aprendre a tocar altres instruments que no foren pròpiament els de banda, en el col·legi Pureza de Maria les xiquetes podien estudiar solfeig i piano i, quan estaven preparades, podien examinar-se lliures a València. També impartien classes particulars professors de piano ja titulades, com Maria Bolinches, que posteriorment va ser també professora fundadora del conservatori. Per una altra banda, hi havia a Ontinyent l'Orquestra "la Clave", rondalla fundada en 1941 per Francisco Ferrero, que tenia la seua pròpia acadèmia de solfeig i instruments de pols i pua.

Queda manifest doncs que estudiar música a Ontinyent era principalment una activitat amateur. José Mª Ferrero estava convençut que un conservatori seria un revulsiu musical i cultural no sols per a la nostra ciutat sinó també per a la comarca.

LA CREACIÓ DEL CENTRE MUSICAL RECONEGUT

El 19 de juny de 1974 José Mª Ferrero assisteix a una reunió convocada pel director del Conservatori Superior de València, Amando Blanquer, a la seu de la Delegació del Ministeri d'Educació i Ciència, amb la presència del titular, Juan Cuenca, per tal de promoure la creació de centres musicals no estatals, a l'empara dels Decrets 1987/1964 i 2618/1966.

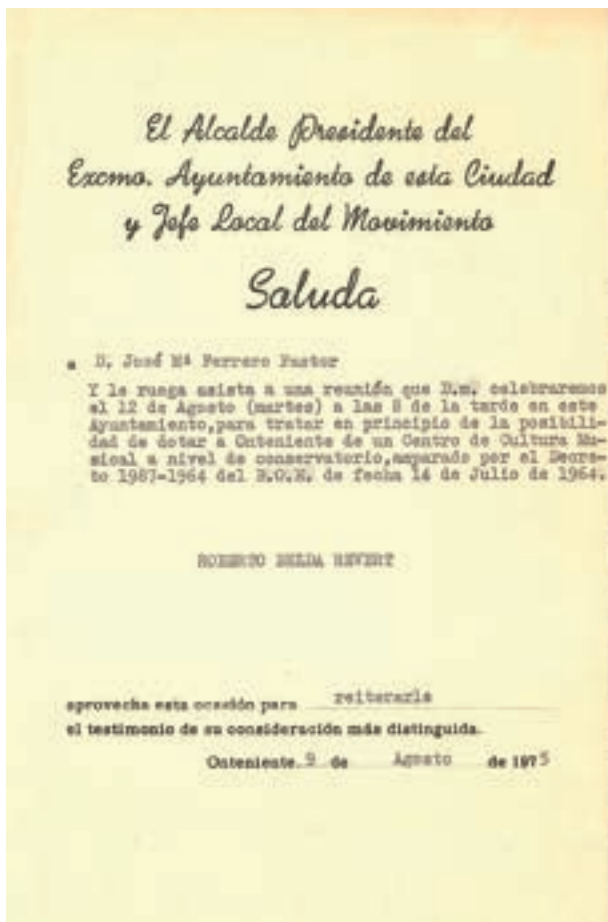
El Decret 1987/1964, de 18 de juny (BOE del 14 de juliol), determina els tipus de centres musicals no estatals i els requisits per a constituir-los. Aquests centres podien ser autoritzats o reconeguts. En els autoritzats l'alumnat havia d'examinar-se de tots els cursos en el centre oficial al qual estaven adscrits, però el que el P. Pérez i Ferrero volien per a Ontinyent era un centre reconegut, és a dir, un centre que, encara que adscrit al Conservatori de València, tenia autonomia per a examinar el seu alumnat en tots els cursos exceptuant els de fi de grau, per als quals es desplaçaven professors des de València per tal de crear tribunals mixtos.

Cercavila de la Banda per Santa Cecília als anys huitanta (arxiu família Ferrero Silvage)

Vistes les possibilitats i els requisits que les corresponents normatives indicaven, calia aleshores informar l'ajuntament, ja que era competència de la corporació municipal sol·licitar la creació del centre. Vicent Gironés, alcalde del moment, va acceptar la proposta i va iniciar el procediment. Posteriorment, a la mort d'aquest, es va fer càrrec de totes les gestions definitives el següent alcalde, Roberto Belda, el qual va agafar el relleu amb el mateix interès.

El 12 d'agost de 1975 són convocats els interessats a una reunió en l'ajuntament, i, després de contrastar opinions, els reunits consideren viable el projecte i beneficiós per al nostre poble. En el ple de l'ajuntament de l'11 de setembre de 1975, s'acorda per unanimitat assenyalar el nom de José Melchor Gomis, insigne músic ontinyentí, per al conservatori.

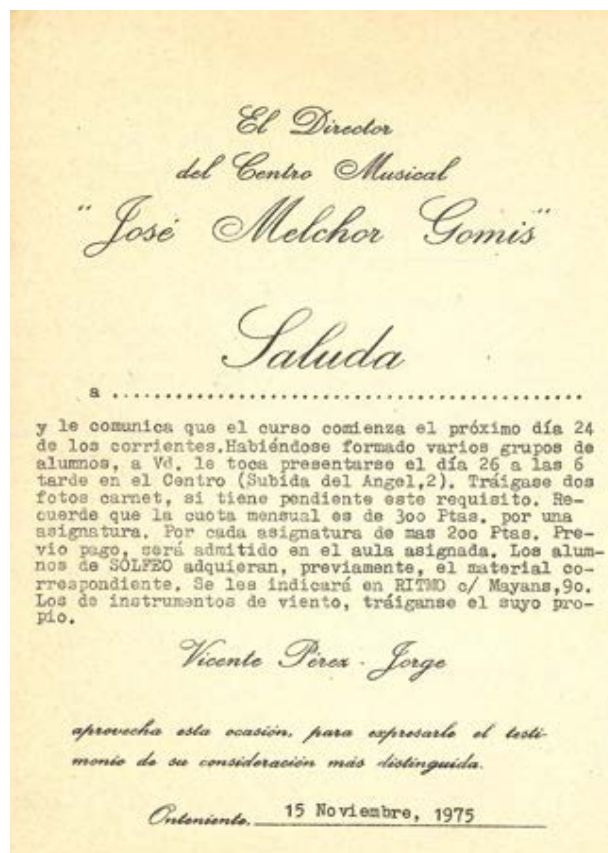
Convocatòria a José Mª Ferrero (arxiu família Ferrero Silvage)

L'ajuntament inicia els tràmits segons consta en acta del ple municipal en les següents condicions: "El ayuntamiento, dentro de las posibilidades presupostarias y en el caso de que fuera necesario, subvencionará en la cuantía procedente al Centro Musical creado, previo informe de la Intervención de Fondos, ya que se entiende que aquel debe financiarse por sus propios medios, ...". Els "proprios medios" serien, lògicament, els ingressos per les mensualitats de l'alumnat i les possibles subvencions que es pogueren aconseguir.

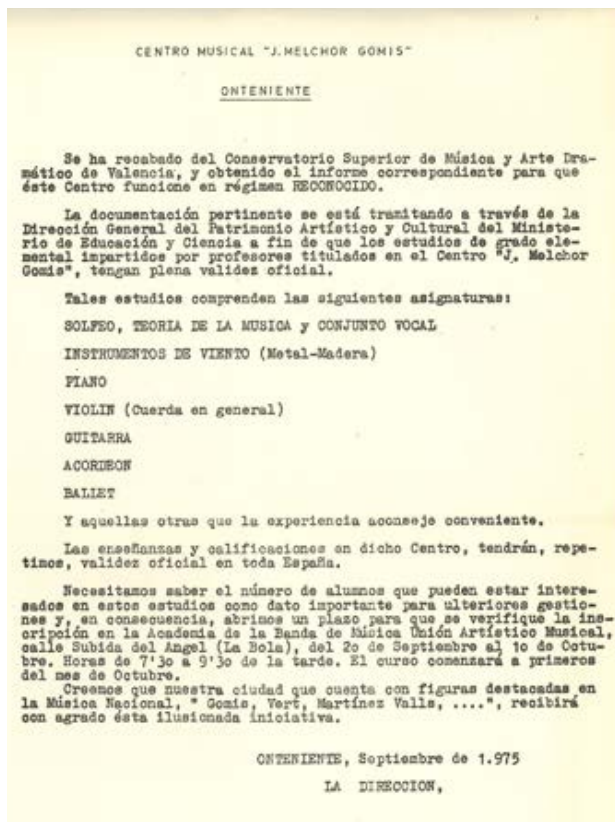
Al marge de les gestions burocràtiques hi havia altres assumptes que calia solucionar, com la ubicació del conservatori. El P. Pérez, en el seu llibre publicat en 1979 "La música en Ontinyent", escriu al respecte: "Las cábalas sobre remodelar edificios existentes, además de un presupuesto muy alto, hacía problemática su adecuación para la docencia... La solución no debía ser otra que la tomada: construir un edificio nuevo, moderno, alegre, derrochando aire y luz natural, cual reclama la reputación y categoría musical de Ontinyent.

Se dispone de terreno edificable, ubicado en amplia y acogedora zona urbana. Las obras van a comenzar pronto –tenemos entendido- Quizá en tiempo récord contemplemos el flamante edificio cuya planta baja de unos quinientos metros cuadrados, se reserva para el Conservatorio ontinyense. En tanto suceda esto –las autoridades tienen puesta su ilusión como nadie- se ha habilitado decorosamente el anterior local de la banda, gracias al ayuntamiento." El local referit estava situat en la Pujada de la Bola i la banda va haver de ser reubicada en altre local municipal situat també en la Pujada de la Bola, en el Porxet, just damunt de l'ajuntament. Després d'una xicoteta reforma, el local va quedar amb cinc aules, dues comunicades, i un despatx; suficient, almenys de moment, per començar.

Un altre assumpte no menys important per al centre nou era el claustre del professorat. Ferrero va contactar amb professors d'Ontinyent que tenien titulació superior de piano per a impartir aquest instrument i solfeig: Maria Bolinches Gil, Pepita Galiana Gisbert, Mª Luisa Díaz Torró, Mª Amparo Lucas Cantó, Maria Tormo Frera i Maria Isabel Alonso Tormo. El P. Pérez i José Mª Ferrero impartien la teoria musical i a més el P. Pérez, el conjunt vocal.

Convocatòria a l'alumnat per a l'inici del curs 75-76 (arxiu família Ferrero Silvage)

Informació per a les matrícules del primer curs
(arxiu família Ferrero Silvage)

També van formar part d'aquell primer claustre altres ontinyentins com Francisco Ferrero Soler, director de l'orquestra de Pols i Pua "La Clave", com a professor de guitarra i solfeig, i Salvador Valero Sanegre, músic de la banda, el qual impartia la percussió. José Cabedo Vidal, també músic de la banda, exercia funcions de professor adjunt de vent-fusta i conserge. Fins i tot, consta en les primeres actes de les reunions que s'havia comptat amb Gonzalo Tortosa Enguix per a impartir classes d'acordió, però per falta d'alumnat aquesta especialitat instrumental no va arribar a implantar-se mai.

José Mª Ferrero impartint classe de teoria musical
(arxiu família Ferrero Silvage)

Junt amb el professorat d'Ontinyent, tres professors especialistes venien una vesprada a la setmana: Manuel Amorós Ribes per als instruments de vent-metall; Rafael Talens Pelló per als de vent-fusta i Maite Arnau Pujol, per al ballet clàssic.

Cal destacar que la predisposició del professorat del poble per a col·laborar a dur endavant aquest projecte tan important, que havia sigut promogut amb tanta tenacitat pel P. Pérez i José Mª Ferrero, va ser fonamental. Els inicis van ser complicats en alguns aspectes, però van posar per davant la continuïtat del centre musical a altres interessos, per exemple els econòmics: primer cobraven els professors de fora del poble, després els del poble i per últim, José M^a i el P. Pérez, si quedaven diners.

Per a les tasques d'administració el primer any es va comptar amb José Daniel Silvaje Sanchis, que formava part de la junta de la banda.

Respecte al material, van recopilar tot el necessari gràcies principalment a donacions: pianos cedits per particulars, taules i cadires que pertanyien al bar del musical, pupitres que renovaven en algunes escoles i que el mateix José Mª Ferrero arregljava amb el camió del repartiment de la seua feina. Per a pissarres, uns taulers negres en els quals un destre pintor havia traçat els necessaris pentagrames (encara se'n conserva alguna d'aquestes al conservatori en l'actualitat).

Finalment, en tindre-ho tot a punt, el conservatori va obrir les portes el dia 24 de novembre de 1975.

Façana de la primera seu del Conservatori a la Pujada de la Bola.
(arxiu Conservatori)

Orla fundacional (arxiu Conservatori)

S'impartien les següents especialitats: solfeig i teoria de la música, conjunt vocal, piano, violí, guitarra, flauta, oboé, clarinet, fagot, saxofon, trompeta, trompa, trombó, bombardí, tuba, percussió i ballet. Algunes, com el ballet, començarien al curs següent per falta de matrícula en el moment de començament de curs. Altres, com el violí, tardarien uns anys a posar-se en marxa per falta de demanda en un principi.

L'horari del centre durant els primers anys va ser de 19.00 h a 21.00 h, excepte els dimecres, destinats a les classes d'instrument i ballet impartides pel professorat de fora d'Ontinyent, que començaven a les 18.00 h. L'alumnat, un total de 118, vinguts de 10 pobles de la Vall d'Albaida. Tot un èxit. Les mensualitats de 300 pessetes (no arriba a dos euros), i si s'estudiaven més de dos assignatures, a partir de la segona, 200 pessetes.

Pel que fa al funcionament administratiu del Conservatori, el P. Pérez i Ferrero van trobar gran ajuda en la figura de Luis Blanes, anomenat a l'inici d'aquest article, que en aquell moment era catedràtic de contrapunt i fuga al Conservatori Superior de Sevilla i secretari en el mateix centre. Blanes els va explicar tots els procediments administratius necessaris per a dur endavant un centre musical i José M^a, que anava a ser el secretari, prenia bona nota dels consells del seu amic.

CENTRO MUSICAL "JOSE MELCHOR GOMIS"		Teléfono 248 02 95 Cdo 7 e 9 tarde, días laborables)
Reconocido no Estatal ONTENIENTE		
<u>Movimiento administrativo</u>		
COBROS:		
Derechos alumnos.....	820.424'-	
Matriculas.....	36.510'-	
Subvenciones, a saber:		
Unión Artística Musical.....	6.500'-	
Mín. Educ. y Ciencia.....	60.000'-	
Caja de Ahorros.....	100.000'-	
Total.....	1.023.434'-	
PAGOS:		
Profesorado.....	969.500'-	
Material escolar.....	12.788'-	
Gastos Generales.....	21.698'-	
Utensilios y mobiliario.....	1.841'-	
Total.....	1.005.827'-	
COBROS.....	1.023.434'-	
PAGOS.....	1.005.827'-	
EFFECTIVO.....	17.607'-	
PENDIENTE DE PAGOS:		
P. Vicente Pérez, curso 75/76.....	26.200'-	
Profesores mes de abril.....	57.600'-	
Facturas imprenta Montés.....	26.566'-	
Total.....	110.366'-	
Octubre de 1977 al 15 de septiembre de 1978.....		
<u>Deficiencias.</u>		
Una vez más acusamos lo precario de medios materiales que condiciona la enseñanza en este centro. Un primer plano señala la carencia de efectivos pedagógicos, como, por ejemplo, de pianos. En propiedad poseemos uno		

Memòria econòmica curs 78-79 (arxiu família Ferrero Silvae)

Actuació del conjunt instrumental en un Concert de Final de Curs al Saló d'actes del col·legi Santa Maria (arxiu Miguel Sarrió Nadal)

La posició de la banda de música també va ser importantíssima per al suport del Conservatori, ja que va decidir traspasar-li el seu alumnat. Queda constància en l'acta d'una assemblea de socis el 9 d'abril de 1978: "... se informó sobre la situación de la escuela de educandos en el sentido de que ésta desapareciera pasando sus alumnos al Centro Musical "Jose Melchor Gomis" para que continuasen sus estudios musicales."

Avançava el curs 75/76 mentre avançaven els tràmits per tal que es publicara definitivament en el BOE la creació del centre. El paper del P. Pérez en tot aquest procés va ser fonamental. En març de 1976 es lliura al conservatori de València el voluminós informe del centre que, amb el vistiplau del director, es remet a Madrid. Però arribat el mes de maig, i com que el reconeixement del centre no arribava, es va decidir matricular lliures tot l'alumnat que ho desitjara al Conservatori de València per tal que no perdera el curs. El dia 7 de juliol es desplacen a Ontinyent Amando Blanquer, Lucas Conejero i Eduardo Montesinos per a examinar els 56 alumnes. Els resultats són satisfactoris.

Per fi, el 9 de desembre de 1976, es publica en el BOE el Reial decret 2841/1976 de 18 d'octubre: "Se clasifica como Centro reconocido no estatal

de Enseñanza Musical de Grado Elemental, con el alcance y efectos que para dicha clase de Centros establecen las disposiciones vigentes, el denominado "Jose Melchor Gomis" de Onteniente (Valencia), a efectos de formalización de matrícula y exámenes de fin de Grado". Tant d'esforç havia donat el seu fruit.

Des d'aleshores el conservatori es va consolidar tant a Ontinyent com en tota la comarca. En la festivitat de Santa Cecília, organitzada per la banda, el cor del conservatori cantava en la missa i l'alumnat entrava debades al concert presentant el carnet del conservatori. Cada final de curs es feia al Centre Parroquial de Santa Maria el concert de cloenda. No hi havia cap altra audició al llarg del curs, i a eixa del mes de juny se li donava un caràcter molt cerimoniós: "Solemne velada fin de curso". Als discursos de l'alcalde i del Pare Pérez seguien les interpretacions de l'alumnat i, per a finalitzar, l'alumnat de ballet. A més de contribuir a la formació musical de molts alumnes, el conservatori també col·laborava en la difusió de la música de cambra, ja que es realitzaven a Ontinyent concerts trimestrals del professorat del conservatori de València, organitzats i patrocinats per aquest i la Diputació.

Inauguració de l'ampliació de l'edifici el 6 de març de 1982 (arxiu família Ferrero Silvae)

La matrícula anava creixent cada curs. En el curs 78/79 ja superaven els 300 alumnes i progressivament es feia necessària la incorporació de nou professorat. Tot millorava, excepte l'edifici. Resultava satisfactori comprovar que l'afició musical anava creixent a Ontinyent, però aquest fet portava associat que el local de la Pujada de la Bola es quedava xicotet. Per a eixe curs ja s'utilitzava com a aula el local de la banda de música, i dues aules habilitades en l'edifici de l'Hospital de la Beneficència, just enfront del local de la banda.

El 14 de juny de 1979 cau una forta tronada a Ontinyent que derroca part de la vella teulada del centre i provoca una inundació de l'edifici. Mentre l'ajuntament es planteja la seua reparació, Ferrero i Pérez-Jorge busquen el lloc on començar el nou curs. A més dels llocs que ja s'utilitzaven, el col·legi La Milagrosa els deixa el seu saló d'actes per a les classes de ballet.

El curs següent 80/81 les classes es traslladen a l'Ermiteta perquè puguen començar les obres de restauració de l'edifici. El plànol ja està aprovat a falta de rebre el pressupost i aprovar-lo. El nou conservatori constaria de dues plantes, ara bé, es tractava únicament d'una ampliació, sense incorporar cap aïllament ni tèrmic ni acústic, ni eliminació de barreres arquitectòniques. No obstant això, en augmentar una planta es disposaria de 5 aules més, un total de 10, més un despatx i la consergeria. A finals de maig de 1980, després que haguera arribat la subvenció de la Diputació, comencen les obres de reforma de l'edifici després de dos anys d'espera. Però per a sorpresa de la comunitat educativa del conservatori es paralitzen poques setmanes després per un informe de la Comissió Mixta d'Estètica i Defensa del Patrimoni Artístic Local, per entendre que afectava negativament l'entorn del nucli antic de la Vila. No s'entenia per què ocorria açò just quan començaven les obres, quan havien tingut dos anys per a pronunciar-se.

L'estiu es presentava conflictiu, però definitivament es reprenen les obres i l'edifici queda acabat en gener de 1982. La inauguració oficial es va realitzar el 6 de març i se li va rendir un homenatge al pare Pérez-Jorge.

Al llarg de la dècada dels huitanta el conservatori s'aferma com a referent per a estudiar música, ja que és l'únic centre d'estudis reglats en les poblacions del nostre entorn. Al curs 80/81, a requeriment de part de l'alumnat que havia acabat el Grau Elemental i tenia dificultats per a continuar els estudis oficials al conservatori de València, comencen a impartir-se classes de 5e de solfeig, 2n de conjunt vocal, 1r i 2n d'harmonia i algun curs d'especialitats instrumentals. S'ampliava així l'oferta educativa per tal de facilitar la continuïtat en els estudis a l'alumnat, que es preparava a Ontinyent i després s'examinava lliure a València. A mesura que avançaven els cursos el nombre d'alumnes creixia i pràcticament cap any baixava de 300, la qual cosa demostrava que el conservatori s'estava convertint en un centre educatiu absolutament necessari.

Inauguració de l'ampliació de l'edifici el 6 de març de 1982 (arxiu família Ferrero Silvae)

El 26 de juliol de 1987 un fet sacseja la població d'Ontinyent: la sobtada mort de José Mª Ferrero. Aquell va ser un cop dur per a tota la comunitat educativa del conservatori, però especialment per al pare Pérez que ja estava molt major. José Mª Bru Casanova ocuparà aleshores la secretaria del centre i posteriorment el càrrec va passar a Daniel Ferrero Silvae. Ambdós formaven ja part d'una nova generació de professors que havien sigut antics alumnes i que els posteriors anys ocuparien llocs de gestió continuant la tasca dels fundadors, entre els quals es trobaven Francesc Tortosa Llin, Miguel Sarrió Nadal o Cristina Mollá Torró, i més endavant Juan Jesús Barberá Fontana o Rosa Mª Campos Micó. En qualsevol cas, el P. Pérez va continuar oficialment com a director fins al curs 90/91.

Hablando de música

El Conservatorio, cuna y fuente de músicos

La música festera puede ser el inicio de la afición musical

Son las 8 de la tarde, finales de Junio, todavía en plena claridad la sombra altiva del campanario pone sobre la plazoleta —"Plasa de l'Ayuntament"— una sombra fantasmagórica dibujando sobre las arcadas de "Rechol" los contornos góticos de nuestro primer monumento histórico. Subimos "bola amunt" y llegamos al Centro Musical "José Melchor Gomis" reclinado con orgullo de monumento cultural sobre lo que históricamente fueron las murallas de la Ciudad, desaparecidas y conservadas en el recuerdo entrañable de historiadores y eruditos. El Conservatorio nombre para ir por casa-silencioso y sin embargo activo y en plena dinámica, agota los últimos días del curso. Por sus pasillos gente en silencio deslizándose con premura de tiempo, en el vestíbulo el señor que nos atiende cordial y amable". ¿El Padre Pérez? Creo que está dando clase ¿don José María? sí, creo que está en secretaría, pase usted mismo".

—Llevados de la confianza con el "profe" cuando nos encontramos delante de él bromeamos "Esto ¿qué viene a ser? como la antigua Academia Almi"? Nos fulmina con la mirada. José María se siente satisfecho de "su" Centro, porque esto es "su centro". Ahora se enfada de nuevo.

—Este es el Centro de todos, de un grupo de grandes profesores y de un grupo de magníficos alumnos y está siempre abierto a todo Onteniente.

—Bueno, bueno, no te pongas así córcholis. De todos modos todo el mundo sabe que si el Padre Pérez y tú no hubieras tomado por delante la tarea de este Centro, nunca se hubiera podido llevar adelante.

—Bien pero eso ya pasó y ahora hay mucha gente trabajando aquí que merece un gran respeto y una profunda admiración:

—Pero vamos a ver José María ¿cuántos alumnos tenéis? Ahora ya en serio.

—Te puedo dar datos exactos del pasado ejercicio. Este como no ha terminado tendría que consultar más papeles. Mira en el último curso habían un total de 282 alumnos oficiales y 124 libres con 342 asignaturas.

—¿Y cuando se empezó?

—El Conservatorio empezó a funcionar el 24 de Noviembre de 1975 con profesorado titulado propio. El curso 75-76 acogió a 118 alumnos de los que se examinaron 56.

—El Padre Pérez se ha incorporado a la tertulia. Con su sencillez franciscana nos habla del Conservatorio, de los difíciles inicios, de la tremenda alegría cuando se aprobó definitivamente. Luego de las actividades que se han desarrollado: conciertos, conferencias... etc.

—Pero Padre ¿cuál es la función primordial del Centro?

—Sencillamente formar músicos. Con todo lo que eso tiene de trascendente. José María añade con una sonrisa "Formar músicos en todos los sentidos".

—Pero ¿es importante para Onteniente?

—Yo pienso que mucho-sigue el Padre Pérez—es una de las pocas posibilidades que en el campo artístico tienen los jóvenes de nuestra Ciudad y de la comarca, ten en cuenta que en los últimos años han pasado por estas aulas muchos alumnos de aquí y otros muchos de los pueblos próximos.

—Pero además de esto —añade Ferrero— hay que tener en cuenta que con esta enseñanza se potencian dos factores esenciales: por un lado la educación de unos jóvenes que tienen en el Conservatorio su ilusión y su ocupación y por otro lado la salida de estos músicos potencia la afición, crea artistas, fomenta el conocimiento de la música, incrementa nuestras Bandas, perfecciona esas mismas Bandas...

—Pero realmente la gente, el pueblo, es consciente?

—Yo pienso que sí, nos dice el fray, al menos aquellos que de un modo u otro se relacionan con nosotros. Los padres sobre todo se dan perfecta cuenta de la importancia de esta enseñanza y además nos lo manifiestan y nos damos cuenta de que están satisfechos y agradecidos.

—¿Cuántos músicos completos salen cada año de aquí?

—Bueno eso es muy relativo y depende de varias circunstancias. A título orientativo y sin que tenga mayor importancia puedo decirte que en los últimos años en la Banda han entrado cuatro y cinco chavales músicos nuevos.

—Pero realmente la afición a la música ha crecido en Onteniente?

—Poco pero sí. Sobre todo en el terreno de la música festera. De ahí se empieza. Lo que importa ahora es extender esa afición. Yo creo que los jóvenes de hoy sienten una enorme inquietud artística y eso es importante. A mí me llena de satisfacción ver en los conciertos que hemos dado una mayoría de público de jóvenes. Esto es muy esperanzador.

—Finalmente nos puede dar el Conservatorio o Centro Mu-

sical J. Melchor Gomis un resumen de su actividad.

—Por supuesto, pero vamos a excluir este ejercicio que estamos por no tener completada la documentación estadística. Esta es la actividad:

Cuando se inició el Centro estaba autorizado para enseñar: Solfeo y teoría: 4 cursos.

Conjunto coral: 1 curso

Piano y violín: 4 cursos.

Ballet: iniciación preparación y 4 cursos.

Flauta, oboe, clarinete, fagot, saxo, trompeta, fliscornio, trompa, trombón, tuba y bombardino: 3 cursos.

Percusión: preparación y 1 curso.

Guitarra: 3 cursos.

En aquel primer curso el Cuadro de profesores estaba integrado por director: D. Vicente Pérez Jorge (título en composición y piano); subdirector: D. José María Ferrero (título de composición); luego con título de piano: doña María Tormo Frera, doña Pepita Galiana Gisbert, doña María Luisa Díaz Torro, doña María Bolinches Gil, doña María Amparo Lucas Cantó, doña María Isabel Alonso Tormo, doña María Teresa Arnau Pujo (Ballet), don Manuel Amorós Ribes (Trompa) y don Rafael Taléns Pello (Piano y Clarinete).

En el último curso a los profesores indicados se había añadido: D. Liberto Bener (título de Fagot) y D. José Luis Silveja (título Guitarra)

El 6 de Marzo del pasado 1982 se reinauguró el Centro. Los nuevos edificios y magníficas instalaciones fueron puestas en funcionamiento en presencia del Delegado de Cultura don Salvador Seguí y autoridades y personalidades locales y provinciales.

Periòdic ONCLAR, especial de Festes 1983

Claustre curs 83-84 (arxiu Conservatori)

EL CONSERVATORI PROFESSIONAL MUNICIPAL

L'any 1992 es produeix un pas important per a la formació musical a Ontinyent. En la sessió plenària del 9 d'abril d'aquell any s'acorda autoritzar l'alcalde per a tramitar l'expedient de reclassificació del centre reconegut "José Melchor Gomis" com a centre oficial d'Elemental i Mitjà (Professional a partir de la LOE), que quedarà sotmés a la superior inspecció de la Conselleria d'Educació i Ciència. Amb aquest procés es garantia i s'ampliava l'oferta educativa musical al poble i a la comarca.

En solucionar-se els tràmits pertinents i la situació laboral del professorat, els estudis professionals de música comencen a Ontinyent en el curs 92/93. El 8 de juny de 1993 es publica el Decret 69/1993, de 31 de maig del Govern Valencià, pel qual reclassifica el centre no oficial reconegut de música José Melchor Gomis d'Ontinyent com a conservatori professional amb titularitat municipal.

S'autoritza impartir les següents especialitats: piano, violí, violoncel, guitarra, flauta, clarinet, saxofon, trompa, trompeta, trombó, tuba i percussió.

El primer claustre d'aquell conservatori professional municipal estava format per:

- Daniel Ferrero Silvage, professor de trompa, conjunt coral, conjunt instrumental i director.
- María Isabel Alonso Tormo, professora de llenguatge musical i subdirectora.
- Carlos Revert Espí, professor de saxofon i cap d'estudis.
- Miguel Ángel Sarrió Nadal, professor de trompeta, secretari i coordinador de centres.
- Francesc Tortosa Llin, professor de guitarra i administrador.
- José Mª Bru Casanova i Inés Pla Albiñana, professors de clarinet.
- Nadina Soler Carbó, professora de flauta travesera.
- Francisco Nájera Perona, professor de trombó i tuba.
- María Bolinches Gil, professora de piano.
- Inés Alonso Serra, professora de piano.
- Pilar Ferrero Silvage, professora de piano i música de cambra.
- Jaume Botella Guarinos, professor de guitarra, història de la música, estètica i història de l'art.
- Jesús Barberá Fontana, professor de percussió.
- Juan M. Ortega Rosell, professor de violí.
- Julia Chiner Santapau, professora de violoncel.

- Joaquín Civera, professor d'harmonia.
- Mª Luisa Díaz Torró, professora de llenguatge musical.
- Cristina Mollá Torró, professora de llenguatge musical.

El curs 93/94 es va incorporar l'especialitat instrumental d'oboé, amb el professor Jordi Soler Carbó. L'especialitat de viola no començaria fins al curs 96/97, amb la professora María Oliver Talens.

Acadèmicament l'avanç era molt gran. La recent entrada de la LOGSE havia introduït modificacions significatives també en els ensenyaments musicals i calia aleshores adaptar-se a un nou sistema educatiu i de gestió. L'increment en l'horari lectiu de l'alumnat era notori. A més, es van establir uns anys de transició perquè l'alumnat que estava acabant els estudis en el pla anterior poguera finalitzar-los, la qual cosa va fer que al conservatori hi haguera alumnat matriculat del pla LOGSE i del pla de 1966, que a la vegada era un pla que admetia alumnat oficial i lliure. El centre rebia alumnat de més de trenta poblacions. S'incrementen les activitats i les audicions, i es contracta per primera vegada a un professor pianista acompanyant per a tocar amb l'alumnat en els recitals. El centre estava regit per un Consell de Direcció format per l'equip directiu, dos representants del claustre i el regidor de l'ajuntament responsable de l'àrea. El director del conservatori en els anys de transició de centre reconegut a conservatori professional va ser Daniel Ferrero Silvage. Posteriorment, el va succeir Miguel A. Sarrió Nadal, el qual va dirigir el centre del 93/94 al 95/96. El darrer any de gestió municipal el conservatori va tindre com a director a Jaime Botella Guarinos.

Per una altra banda, en el curs 93/94 es va formar l'associació de mares i pares, que tindria un paper molt rellevant els successius anys en la lluita per la construcció d'un edifici digne per als ensenyaments musicals. També la creació del conservatori municipal va dur associada la creació del Consell Escolar del centre, que es va constituir el 28 de desembre de 1993.

Malgrat tot, aquell conservatori tenia un greu problema. L'edifici de la Pujada de la Bola, que havia servit durant dèsset anys, no complia de cap manera els requisits que un Conservatori Professional necessitava. A més de les mancances ja descrites anteriorment, no es disposava d'aules prou grans per a la pràctica instrumental grupal ni per a la percussió, ni tampoc comptava amb un auditori propi.

Professorat del Conservatori Municipal a la celebració del cinquanta aniversari (arxiu Conservatori)

En aquells inicis dels noranta, la Generalitat havia creat el programa Música 92 per a la promoció de la música valenciana i per a la millora d'infraestructures musicals. A l'empara d'aquest pla, l'ajuntament inicia aleshores les gestions per a construir a Ontinyent un gran complex cultural que inclouria el conservatori, una sala polivalent, cafeteria, sala d'exposicions, auditori-teatre i casa de cultura. El projecte es redacta i es presenta a la ciutadania en 1995. El conservatori es va dissenyar atenent el que disposava el Reial decret 389/1992, de 15 d'abril (BOE 28 d'abril) que regulava els requisits mínims dels centres d'ensenyaments artístics. En l'esmentat Decret s'estableixen tres tipus de centres segons la capacitat: de 270, 360 o 540 llocs escolars. El d'Ontinyent es va establir com un conservatori professional de 270. En el mòdul per a aquest tipus de centres, a més de les aules, espais administratius, etc., s'inclouïa una sala polivalent o multiús que feia les funcions d'auditori. Era un espai més del conservatori. Però en el disseny del complex cultural s'havia tret del conservatori aquesta sala multiús dissenyant-la com a sala independent i des de la comunitat educativa del conservatori hi havia un cert recel al respecte. En més d'una ocasió es va interpell·lar des del conservatori a les diferents corporacions municipals que van estar implicades en aquest projecte al llarg

dels anys sobre si el conservatori tindria prioritat per a utilitzar-la i, encara que sempre la resposta va ser afirmativa, quedaven dubtes de com es gestionaria finalment, tenint en compte que un conservatori en plena activitat usa el seu auditori amb molta freqüència.

Aleshores, mentre es construïa el conservatori, s'havia de donar solució al problema de la insuficiència d'espais que tenia l'edifici de la Bola. Aquell va ser l'inici d'un llarg període de temps en el qual el conservatori d'Ontinyent va haver d'estar simultaniejant dos i tres llocs per a impartir la docència, amb moments crítics que van provocar mobilitzacions per part de la comunitat educativa del centre. Des de 1992 fins a 2004 el conservatori va tindre com a seu principal la de la Pujada de la Bola, a l'hora que compartia espais, depenent de les circumstàncies de cada moment, amb altres llocs de la ciutat: el local de la Banda Unió Artística Musical, una planta baixa al carrer Alcalde Paco Montés, aules del CEIP Lluís Vives, el saló d'actes del col·legi La Milagrosa, l'edifici del Patronato més aules prefabricades al pati d'aquest, i les aules que no utilitzava l'IES San Juan Bosco. Per a les audicions de l'alumnat i els concerts de centre s'usava principalment el Centre de Cultura "Manuel Sanchis Guarner" que hi havia al carrer Martínez Valls, el teatre Echegaray i en alguna ocasió també el saló d'actes del col·legi La Milagrosa.

Viernes, 22 de diciembre de 1995 Levante • EL MERCANTIL VALENCIANO • 35 LA COSTERA-LA CANAL

El proyecto del conservatorio, casa de cultura y auditorio se presentó en marzo de 1995

Hasta enero no se sabrá si se construirá en Ontinyent el nuevo conservatorio

RAQUEL BAS
ONTINYENT

Los portavoces de los cuatro grupos políticos representados en el ayuntamiento de Ontinyent: Vicent Requena (PSOE), Lina Insa (PP), Manuel Ruiz (EU-EV) y Rafael Portero (UPV-BN) mantuvieron el pasado 14 de diciembre una reunión con Santiago Muñoz, director general de Promoción Cultural con el cual trataron el tema del Auditorio-Casa de Cultura, y una segunda reunión, el lunes 18, con Concepción Gómez, directora general de Centros Docentes, para tratar el tema del Conservatorio.

El proyecto de construcción del auditorio, conservatorio y aula de cultura fue presentado en Ontinyent, el pasado 28 de marzo por Inmaculada Rodríguez, directora general de Régimen Económico de la conselleria de Educación. El proyecto inicial, tenía dos fases: la primera, a cargo de la conselleria de Educación al 100%, comprendía la construcción del conservatorio y sala polivalente por un importe de 688.958.759 pesetas; y una segunda fase que comprendía la construcción de la sala de exposiciones, casa de cultura y auditorio, por importe de 1.172.907.888 que iban a ser sufragados, durante cinco años, en un 80% por la conselleria de Cultura y el resto por el ayuntamiento de Ontinyent.

Toda esta inversión estaba aprobada y consignada, sin embargo, de las reuniones mantenidas estos últimos días se desprende que el tema no está tan claro ya que en ambos encuentros, se decidió que en el mes de enero vendrán a Ontinyent los servicios técnicos de la conselleria (que ahora se ha unido en una sola) y los dos directores generales anteriormente mencionados, para analizar *in situ* el proyecto, las maquetas y los terrenos donde se ubicará. Después de esta visita, el ayuntamiento de Ontinyent espera conocer las intenciones de la conselleria respecto a la construcción del complejo cultural, proyecto que hoy por hoy está totalmente en el aire.

Lo más grave de todo este asunto, según Rafael Portero, concejal de Cultura del ayuntamiento de Ontinyent es que «este proyecto ya tenía muchos años y en la ciudad existe un déficit importante de infraestructuras culturales en relación a la gran cantidad de actividades que se celebran al largo del año y esto es necesario solucionarlo».

Maqueta del complejo cultural.

1997-2001- DOS CONSERVATORIS A ONTINYENT

En març de 1997, quan transcorria el cinqué any de gestió municipal, s'inicien els tràmits per a la integració del conservatori d'Ontinyent en la xarxa de centres de la Generalitat Valenciana a partir del curs 97/98.

A la sessió del Ple de l'Ajuntament de 19 de juny de 1997 s'acorda per unanimitat el següent:

1. Sol·licitar a la Direcció General de Centres Docents el cessament de l'ensenyament de Grau Mitjà del Conservatori actualment autoritzat, amb data 30 de setembre del present any, per coincidir amb la finalització dels contractes del professorat laboral temporal, contractat en el mes de setembre, per realitzar-se igualment en aquest període la segona convocatòria d'exàmens dels alumnes matriculats oficialment.

2. Remetre a la Direcció General de Règim Econòmic la següent documentació:

- Acta del Ple de la corporació per la qual s'acorda la cessió de l'immoble on actualment està ubicat el Conservatori "Josep Melcior Gomis".

- Certificació del Registre de la Propietat que acredite que l'immoble està lliure de càrregues i gravàmens.

- Plànols de l'edifici.

3. Iniciar els tràmits de cessió a la Generalitat Valenciana dels solars de propietat municipal situats en la prolongació del carrer José Irazo, per a possibilitar la futura construcció definitiva del conservatori, fent-se constar que si, en el termini màxim de quatre anys no es construeix el conservatori i es manté la seua destinació durant trenta anys, els béns revertiran a l'Ajuntament, essent suficient acta notarial que ho acredite, acompanyada de la mateixa escriptura de cessió per a tornar a inscriure al Registre de la Propietat les finques a favor de l'Ajuntament pel dret de reversió.

4. Elaborar les bases per a la contractació del personal docent que ha d'impartir les classes del Grau Elemental del Conservatori Municipal per part dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament, i la seua aprovació en el pròxim Ple municipal.

5. Sol·licitar a la Generalitat Valenciana que, com a mínim, mantinga les especialitats existents en el moment actual i, així mateix, que s'incloguen els professors d'aquest Conservatori en la borsa de treball de la Generalitat Valenciana per tal de donar la màxima continuïtat possible d'aquest servei als usuaris.

A la fi van quedar dos centres independents: el Grau Mitjà va ser integrat a la xarxa de la Generalitat Valenciana, que va col·locar el seu propi professorat, i l'Elemental va quedar de gestió municipal amb el professorat necessari, que ja hi era anteriorment.

Al DOGV del 9 de gener de 1998 es publica la creació del Conservatori Professional d'Ontinyent (Decret 311/1997). El nom de Josep Melcior Gomis queda en el Conservatori Elemental Municipal. Se li assigna al Conservatori Professional una capacitat de 270 places i s'autoritza impartir les especialitats instrumentals de Piano, Guitarra i tots els instruments simfònics excepte el Contrabaix, que s'autoritzaria el següent curs. Ricardo Ortega Sansaloni va ser aquells primers anys el director del centre.

Per una altra banda, el fet de passar a ser un centre de la xarxa de GVA portava un benefici econòmic important. En primer lloc, per a l'ajuntament, que s'alliberava d'un gran desembors, però també per a les famílies, ja que la despesa per estudiar al conservatori a partir d'eixe moment es limitava al pagament de la matrícula, que si a més s'és becari, ni tan sols això. S'havien acabat els pagaments de les mensualitats, la qual cosa ajudava a apropar l'ensenyament musical a més gent. Pel que fa als recursos, la situació en aquells inicis del curs 97/98 era complexa. Entre altres assumptes s'havia de gestionar la distribució de l'equipament mentre arribava el nou de Conselleria per al centre professional. A més, si l'assumpte de les infraestructures ja estava complicat fins aleshores, ubicar en eixe moment a dos centres independents encara ho posava més difícil, havent-hi de

compartir espais els dos conservatoris per a algunes assignatures. No sols això, fins i tot l'AMPA, en assemblea el 27 de novembre de 1997, acorda dissoldre's per a formar dues associacions. A més, des del primer moment hi ha mobilitzacions per part dels pares i mares, que no veuen cap acció en la construcció del nou conservatori.

Per fi, amb la idea del complex cultural encara damunt de la taula, en novembre de l'any 2000 es signa un conveni de col·laboració entre la Generalitat i l'Ajuntament per a la construcció del conservatori professional de música amb capacitat per a 270 alumnes, amb data límit d'execució el 31 de juliol de 2001. En l'esmentat conveni la Generalitat es comprometia a aportar 1400 milions de pessetes repartits en successius anys per a la construcció del complex cultural.

La primera fase incloïa la sala polivalent i el conservatori. El juliol de 2001 la construcció del conservatori no havia ni començat.

Paral·lelament, el Conservatori Elemental va quedar ubicat en un principi al CEIP Lluís Vives. S'impartien les classes de música de vesprada en finalitzar la primària. Allí van estar els cursos 97/98 i 98/99, però, a pesar de la bona voluntat per part de les dues comunitats educatives, la convivència era complicada i l'ajuntament va haver de llogar i habilitar una planta baixa situada al carrer Francisco Cerdà per a situar al Conservatori Elemental a partir del curs 99/00. El director que va gestionar aquest centre va ser Jesus Barberá Fontana.

Concert del conjunt instrumental al saló d'actes del col·legi la Milagrosa el 7 de maig de 1998 (arxiu Conservatori)

Ontinyent
El Periódic d'Ontinyent • Sábado, 29 de Enero de 2000

El Conservatori de Música es la obra más beneficiada en los presupuestos

Anna Pinter

La construcción del Conservatorio de Música es la inversión más elevada que se ha previsto en el proyecto de presupuestos, todavía pendiente de aprobación en el pleno del Ayuntamiento. En total son 170 millones de pesetas para este año que serán reembolsados por la Generalitat en próximos años. Seguidamente para la Sala Polivalente, la emblemática obra de Ontinyent que pretende ser la referencia de complejo cultural se han previsto 110 millones de pesetas. En total, el proyecto de los presupuestos del 2000 asciende a 3.184 millones de pesetas, cerca de 400 millones más que en el año anterior.

María Abad, concejala de Hacienda, ha declarado que en este proyecto se ha pretendido hacer una inversión proporcional en todos los barrios de la ciudad. "Nuestra principal prioridad a la hora de destinar el dinero público ha sido la voluntad de acabar proyectos que estaban iniciados y sobre todo que llega a todas las zonas de Ontinyent.", añade Abad.

Las inversiones que ya están iniciadas, como la construcción del nuevo aula de la Universidad o la adecuación de la curva del Salvador, entre otras, son las que han determinado la intención de finalizar proyectos iniciados en la anterior legislatura.

Por su parte, Manuel Reguart, portavoz del PSOE, ha declarado: "Consideramos que este proyecto no refleja la necesidad de la población sino unos compromisos sectoriales en detrimento de los colectivos". Reguart ha añadido que este proyecto va a endeustar más a la población puesto que el total de gastos corrientes es superior a los ingresos. El portavoz socialista ha querido resaltar: "no se ha tenido en cuenta uno de los principales problemas de Ontinyent, el aparcamiento. Sólo hay una partida de reforma

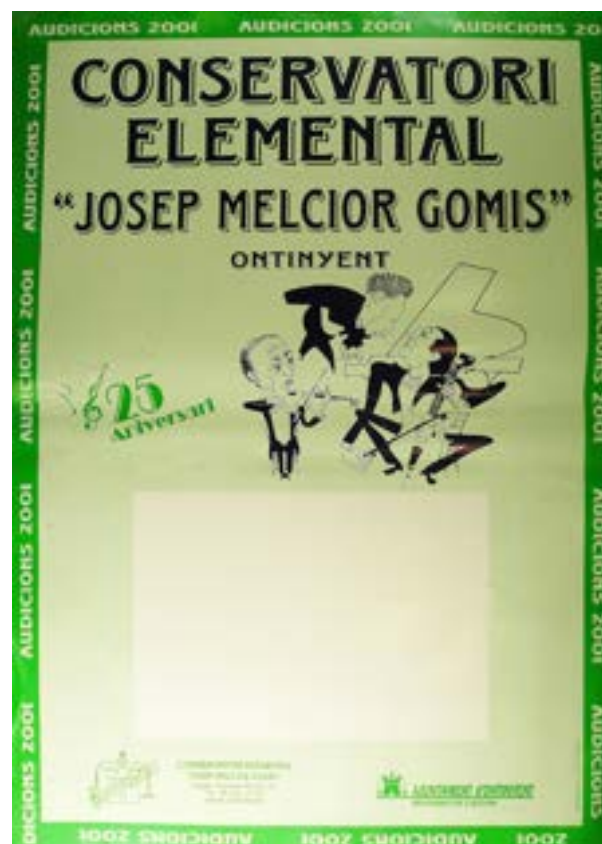

Principales partidas del presupuesto 2000

■ Instalación Universidad	56.201.302
■ Adecuación Curva Salvador Entrada-Nord	23.433.172
■ Adecuación Edificio de Banesto	10.000.000
■ Rehabilitación Casas Sta Bárbara-Montemera	10.000.000
■ Construcción aparcamiento Hospital	15.000.000
■ Complejo Cultural Sala Polivalente	110.025.966
■ Conservatori de Música	170.000.000
■ Redacción del PGOU	19.000.000
■ Museu Arqueològic	25.000.000
■ Red de Mejoras de agua y alumbrado de Av. Abadía	68.860.026
■ Aportación para el inmueble de Fundación Museu Tàrrid	5.000.000
■ Reforma Parque de la Glorieta	4.000.000

del pàrquing del Hospital de 15 milloens frente a los cerca de trescientos millones que se ingresan por impuestos de vehículos".

Respecto al retraso en la presentación del proyecto a los distintos grupos municipales la concejala de Hacienda ha declarado: "Los presupuestos han estado cuando hemos podido, puesto que tuvimos que esperar a que terminara el informe de la Federación sobre salarios para saber cómo se planteaba la posible revisión de salarios de los políticos". Por su parte el portavoz de EU no ha considerado una razón justificable la revisión de los salarios que finalmente han quedado intactos.

Plantilla cartell per a les audicions del curs 2000-2001 (arxiu municipal)

2001- INTEGRACIÓ TOTAL EN LA XARXA DE GVA

Al curs 2001/2002 es modifica la configuració del Conservatori Professional de Música d'Ontinyent i s'implanten els estudis elementals, la qual cosa porta al tancament definitiu del Conservatori Municipal "José Melchor Gomis". En l'Orde de 3 de juliol de 2002 (DOGV del 2 d'agost), queden reflectides les condicions: es fixa la seua capacitat en 360 places i s'autoritza impartir totes les especialitats instrumentals que ja es realitzaven al Conservatori Professional. Posteriorment, al curs 2005/2006 s'autoritza l'especialitat de Cant.

Unificar els dos graus sota el mateix projecte educatiu aportava continuïtat en les línies metodològiques. A més, afavoria l'estabilització de la plantilla docent del centre, ja que algunes especialitats instrumentals, que prèviament eren jornades parcials, incrementaven el nombre d'alumnes i podien des d'aleshores convertir-se en places completes que podien entrar en catàleg per a ser ocupades per personal docent en destí definitiu. Altrament, respecte a l'edifici, la situació era cada vegada més insostenible. Els anys passaven i el nou conservatori continuava sense construir-se.

L'octubre de 2002, davant d'aquesta problemàtica i vist que l'edifici de l'IES San Juan Bosco es quedaria disponible quan finalitzara la construcció del nou IES Pou Clar, es decideix instal·lar allí el Conservatori fins que es construïra el nou. Els dos primers anys es va compartir l'edifici utilitzant espais que l'institut no necessitava.

En gener de 2003 el consell escolar del conservatori envia una carta al director general de Centres Docents per a preguntar com es troba la gestió sobre la construcció de l'edifici per al conservatori d'Ontinyent. En aquesta s'al·ludeix que tingueren en compte que, en haver redimensionat el centre en 360 llocs escolars per la incorporació de l'ensenyament elemental, el projecte del conservatori inclòs en el complex cultural s'havia quedat menut. En abril de 2003 es remet a l'ajuntament per part de l'àrea d'infraestructures de la Conselleria el nou programa de necessitats per al conservatori que atén l'increment d'alumnat. La superfície necessària passa de 2395,15 a 2858 m², la qual cosa suposa un increment d'un 19%. Calia, aleshores, remodelar el projecte existent i els elements de connexió i urbanització que calguera respecte a la resta d'elements del complex cultural, o fer-ne un de nou. Tot açò implicava retrocedir a la casella d'eixida. El desànim en la comunitat educativa es fa evident i tornen a produir-se mobilitzacions.

Després d'analitzada la situació, es desestima modificar el projecte del conservatori i de l'ambició complex cultural sols va acabar construint-se la Sala Polivalent, l'anomenada en l'actualitat Sala Gomis.

En el curs 2004/2005 el Conservatori es trasllada plenament a l'edifici del San Juan Bosco, després d'unes reformes per a redimensionar alguns espais, però que no implicaven aïllament acústic ni altres condicions que un centre d'estudis musicals requeria. No obstant això, per tractar-se d'una provisionalitat que s'esperava breu i veient que finalitzava la itinerància d'auularis repartits per Ontinyent, va conformar en un principi a la comunitat educativa. Eixe mateix curs va agafar la direcció del conservatori Josep Manel Garcia Company, substituint a Joan Josep Albinyana i Gil, que havia ocupat el càrrec l'any anterior.

En els anys posteriors es decideix destinar una parcel·la situada al carrer José Iranzo, fitant amb el CEIP Martínez Valls, per a ubicar el nou conservatori. En març de 2009 la Conselleria aprova el projecte bàsic amb un pressupost total de 4,2 milions d'euros. CIEGSA, l'empresa pública de la Generalitat encarregada de la construcció de centres educatius, havia de redactar el projecte d'execució i licitar-lo per a procedir a la construcció. L'edifici tindria una superfície total construïda de 3193 m² i constaria de planta baixa, primera planta i segona planta. El 25 de març de 2011 es publica al DOGV la Resolució d'acceptació per part de la Generalitat de la dita parcel·la cedida per l'Ajuntament per a la construcció del Conservatori, però finalment el procés també es paralitza per la situació de crisi econòmica del moment i el conservatori no s'arriba a construir.

L'any 2015 hi ha un nou canvi en la direcció del conservatori que es manté fins a l'actualitat. A l'inici d'aquell curs l'Ajuntament d'Ontinyent anuncia la declaració de l'any 2016 com a "Any Gomis", en commemoració del 225é aniversari del seu naixement. Aquell esdeveniment va impulsar al conservatori a endinsar-se en el redescobrimient de la música d'aquest il·lustre

compositor local, alhora que va despertar en alguns membres de la comunitat educativa la idea de la recuperació del seu nom per al conservatori d'Ontinyent, nom que s'havia perdut amb el tancament del conservatori municipal l'any 2001. La proposta va ser aprovada pel Claustre i el Consell Escolar del centre i es va traslladar al Consell Escolar Municipal d'Ontinyent, el qual, en la sessió ordinària celebrada el 6 d'abril de 2016, va aprovar per unanimitat proposar a la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport la denominació específica de Josep Melcior Gomis per al conservatori. Amb l'informe favorable de la Inspecció Educativa i finalitzats els tràmits pertinents, el 4 d'agost de 2016 es publica al DOGV la Resolució de 7 de juliol, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, per la qual es modifica la denominació específica *Conservatori Professional de Música de la localitat d'Ontinyent*, per la de *Conservatori Professional de Música Josep Melcior Gomis*. Al curs 16/17, amb el canvi de logotip del conservatori, el nom de Gomis va quedar ja totalment integrat amb una destacada presència en la imatge corporativa del centre.

Aquests darrers deu anys el conservatori ha viscut un període de modernització que es va iniciar amb la creació de la Big Band del centre.

Big Band del Conservatori en una celebració del Dia Internacional del Jazz (arxiu Conservatori)

Aquesta iniciativa donava cobertura a un perfil d'alumnat interessat en la música moderna i el jazz, alhora que projectava una imatge d'un centre més divers. A aquest objectiu va contribuir també la creació del concurs de cant modern menCANTAgomis i la implantació el curs 22/23 de les especialitats instrumentals de Guitarra Elèctrica i Baix Elèctric que completaven el departament de música moderna.

Per una altra banda, s'ha treballat per apropar el centre a la ciutat, amb concerts en els diferents espais del poble, col·laborant amb altres associacions i centres educatius i organitzant activitats perquè els escolars i les famílies coneguen el que el conservatori els ofereix.

Al 18/19 es va iniciar també el Concurs de Música de Cambra entre l'alumnat de 3r a 6é dels ensenyaments professionals que ha servit per a promocionar aquestes formacions musicals i resulta molt motivador per a l'alumnat. Aquest concurs està patrocinat per Caixa Ontinyent des del curs 21/22.

També ens trobem cada vegada més amb un alumnat molt divers en tots els aspectes i es treballa fermament per la inclusió i per a oferir un ensenyament musical que siga integrador i adaptat a les diferents necessitats.

Així mateix, la demanda de matrícula s'ha estabilitzat al voltant dels 400 alumnes, i la del professorat necessari per a atendre'ls està entre els 50 i 55 professors, distribuïts en huit departaments didàctics.

En reconeixement de la qualitat i de la tasca innovadora del conservatori, la Direcció General de Formació Professional i Ensenyaments de Règim Especial de la Conselleria d'Educació li va atorgar un Premi el juliol de 2022.

El Conservatori Professional de Música Josep Melcior Gomis compta hui dia amb 403 alumnes, un claustre format per 54 professors i 6 persones d'administració i serveis. De l'alumnat, 133 són d'ensenyament elemental i 270 de professional. Mentre que l'alumnat d'elemental és majoritàriament d'Ontinyent, l'alumnat dels ensenyaments professionals prové de trenta-dues localitats diferents. Joves de la Vall d'Albaida, el Comtat i l'Alcoià principalment, i la Costera o altres, en menor quantitat, acudeixen a Ontinyent cada vesprada. Per la falta de transport públic, els familiars els porten i els arpleguen fent un gran esforç perquè els seus fills i filles aprenguen música al Conservatori d'Ontinyent.

L'activitat docent diària s'imparteix principalment al centre de vesprada, de 15.30 a 20.30 h, però també de matí en els cinc IES (l'Estació, Jaume I, Pou Clar, Josep Segrelles d'Albaida i Bocairent) amb els quals hi ha establert un programa de coordinació horària. La formació de l'alumnat està complementada per una gran quantitat d'activitats que la completen: intercanvis amb altres centres, eixides a concerts a les principals sales de la Comunitat Valenciana, classes magistrals, xarrades d'orientació, activitats lúdiques per als menuts, etc.

Concert homenatge a Gomis el 15 de juny de 2016 (arxiu Conservatori)

Al curs 09-10 s'instauren els Premis Ciutat d'Ontinyent atorgats per l'Ajuntament a l'alumnat de 5é d'EP amb millor expedient (arxiu Conservatori)

Respecte a les infraestructures, fruit del consens entre l'ajuntament i la comunitat educativa, l'any 2018 es va plantejar la possibilitat de deixar definitivament el Conservatori en l'edifici actual situat a la plaça de la Coronació. Després de realitzar un estudi de patologies a l'edifici que va determinar que la rehabilitació d'aquest era possible, el 5 de juny de 2020 la Conselleria va aprovar aquesta proposta i va anunciar la inclusió del Conservatori d'Ontinyent dins del pla "Edificant". Posteriorment, en juliol de 2021, el Consell Escolar del Conservatori va sol·licitar a la Conselleria la revisió de l'antic programa de necessitats sobre el que estava treballant-se per a la reforma, i així aconseguir un projecte que contemplara les dimensions necessàries per a un conservatori del segle XXI. Una vegada actualitzat i ampliat, es remet a l'ajuntament en desembre del mateix any. El 2022 les gestions es van centrar en la seqüenciació de les actuacions, en vincular aquest projecte al de la construcció de l'IES l'Estació, que precedeix al conservatori. Per fi, el 3 d'abril de 2023, la Conselleria anuncia la delegació d'11 milions d'euros per a la reforma i ampliació de l'edifici del conservatori.

Lamentablement, després de cinquanta anys, aquell "edificio nuevo, moderno, alegre, que derroche aire y luz natural, cual reclama la reputación y categoría musical de Ontinyent" que el pare Pérez-Jorge demanava per al conservatori, encara no hi és. No obstant això, el centre té a hores d'ara l'esperança posada en aquest tercer intent de construcció. Tanmateix, a pesar de l'edifici, s'ha de posar en relleu que el conservatori

Premi a la innovació rebut en juliol 2022 (arxiu Conservatori)

d'Ontinyent ha sigut i és un pilar fonamental de la cultura del nostre poble i del nostre entorn, i ens hem de sentir orgullosos d'aquest fet. Tindre un centre públic d'ensenyaments professionals de música a la nostra ciutat ha donat l'oportunitat de fer arribar aquesta formació a tota la societat. Les successives generacions de professorat han treballat, a pesar de les adversitats, per oferir una formació de qualitat, implementant plans innovadors que donaren una educació musical completa i diversa. S'han realitzat grans projectes, com els muntatges de tres òperes, concerts simfònic-corals, viatges culturals, o el projecte d'internacionalització que ha portat a aconseguir l'acreditació Erasmus, entre altres. D'altra banda, al Gomis s'han format gran quantitat de músics professionals que hui s'integren en orquestres, compositors, directors, músics dedicats a la docència o a altres camps relacionats amb la música; i altres, que encara que no han dirigit les seues vides professionals cap a la música s'han convertit, gràcies a l'educació rebuda, en bons músics amateurs, oients, públic crític, que contribueixen a fer de la nostra societat una societat més culta i instruïda. Per tant, és necessari agrair el treball a totes les persones dels diversos àmbits de la nostra societat que han estimat i han cregut en el conservatori, que ha fet avançar aquest centre fins a arribar al que hui dia és el Conservatori Gomis: professorat, directius, alumnat, famílies, personal d'administració i serveis, i responsables de les respectives administracions locals i autonòmiques.

Felicitem-nos, doncs, per aquest cinquanta aniversari del conservatori d'Ontinyent, i que siga per molts anys!

El Conservatorio asegura su remodelación por 11 millones de €

A las puertas de las elecciones, la Consellería de Educación ha asignado una partida para la remodelación del Conservatorio 'Josep Melcior Gomis', actualizada al coste de los materiales. El espaldarazo definitivo para que sea una realidad.

A. VIAL | ONTINYENT

El proyecto de reforma y ampliación del Conservatorio Profesional de Música 'Josep Melcior Gomis' ya tiene asegurada la consignación económica que garantiza su realización. Era uno de los compromisos de la Consellería de Educación que se ha materializado a las puertas de las elecciones y que, tenga el signo político que tenga la Generalitat Valenciana después de los comicios, es una iniciativa 100% garantizada. De este modo, el "conservatorio itinerante", como lo definió la directora del mismo, Pilar Ferrero, se consolidará en la ubicación actual, en el barrio del Lloberó. Eso sí, tendrán que pasar al menos dos años, hasta que se inicien las obras.

1 Una inversión que duplica la cifra inicial

La buena noticia de la asignación de fondos para el conservatorio es, finalmente, de 11 millones de euros. La cifra ha ido al alza desde que se incluyera en el Pla Edificant de la Consellería de Educación. Inicialmente se preveían 5,16 millones de euros. En junio de 2022 ya se amplió el presupuesto hasta los 8,9 millones de euros, como se dio a conocer tras una reunión entre el director general de Infraestructuras, Víctor García, y el alcalde de

Ontinyent, Jorge Rodríguez.

Esta primera ampliación de presupuesto permite actualizar el programa de necesidades educativas del centro para que diera respuesta a la demanda actual y futura de enseñanzas de música en la Vall d'Albaida.

Ahora se ha realizado la segunda ampliación de la consignación para el conservatorio, que llega hasta los 11 millones de euros, algo más del doble que la cifra inicial. En esta ocasión, más que añadir nuevas prestaciones al proyecto, según avanzaba el alcalde de Ontinyent "se han actualizado los precios, debido al encarecimiento de las materias primas que se ha producido con motivo de la guerra en Ucrania".

2 El edificio resultante tendrá 5.323 m²

La reforma y ampliación del edificio del conservatorio tendrá como resultado unas instalaciones de 5.323 m², de los cuales, 2.207 se corresponden con el interior del edificio ya existente, que se mantendrá pero sometido a una importante renovación; y otros 3.116 m² en una ampliación que se creará en la zona ubicada en el actual patio y en el espacio resultante del escombros de las actuales salas talleres, que se encuentran justo al mismo.

Entre los aspectos más destacados está la creación de un nuevo auditorio de nueva

planta de 300 m² y capacidad para cerca de 200 personas.

También se contempla en el edificio existente un reparto en 255 m² de espacios docentes generales para aulas no instrumentales; 590 m² para espacios docentes específicos para aulas de música, de actividades de coro y orquesta, de enseñanza instrumental o de música de cámara. Así mismo, se contará con 270 m² de espacios docentes de biblioteca; 75 m² de servicios higiénicos; 165 m² de administración y 40 m² para servicios generales.

En la ampliación habrá 1.070 m² de espacios docentes específicos para aulas de enseñanza; aulas de música de cámara u otras clases colectivas; laboratorio multimedia, cabina de estudio individual y taquillas.

3 El "conservatorio itinerante" echa el ancla

La directora del Conservatorio Profesional de Música 'Josep Melcior Gomis' apuntaba que siempre habían sido "itinerantes". Tras la remodelación será "un Conservatorio adaptado a las necesidades educativas del siglo XXI, con instalaciones preparadas y adecuadas para los diferentes instrumentos, un espacio integrado en la ciudad y en la comarca. Después de tantos años, estamos muy contentos e ilusionados".

El concejal de Educación, Oscar Borrell,

recordaba el recorrido histórico del proyecto para tener un conservatorio en la ciudad y que hasta ahora no se ha materializado. "En los años 80 ya se hablaba de hacer un edificio más moderno; en los 90 se preveía ubicarlo en el recinto ferial, en el complejo cultural; incluso en los 2000 hubo planes y un proyecto de CBGSA para ubicarlo en la zona de José Irarraz; y ahora, por fin, será una realidad", manifestaba el edil.

4 La 2ª inversión más grande del Pla Edificant

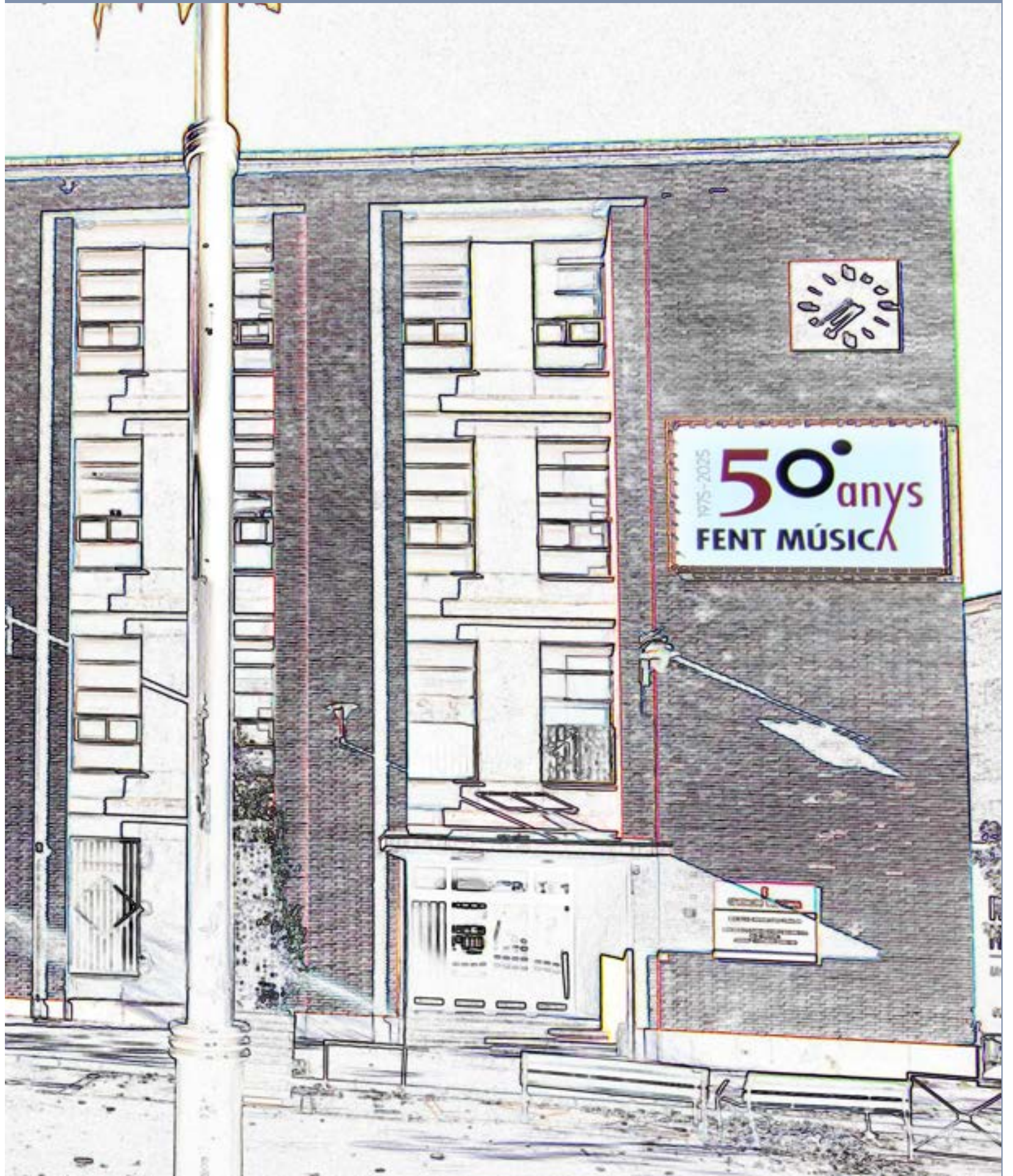
Con este proyecto se pondrá el punto final a la primera fase del Pla Edificant en Ontinyent. El conservatorio costará con 11 millones de euros, la segunda cantidad más alta, justo después del IES l'Ullastació, que cuenta con 17 millones. Dos proyectos ligados, puesto que hasta que no terminen las obras del instituto, no empezarán las del conservatorio, ya que usarán las mismas aulas prefabricadas. "Las obras del Pla Edificant ascenden a una inversión total de más de 36 millones de euros. Queremos destacar la apuesta por la mejora educativa en Ontinyent, hecho desde la Consellería de Educación. Agradecemos la labor de la administración autonómica, junto con el Ayuntamiento de Ontinyent, las comunidades educativas de los centros", ha explicado Nico Calabuig, líder de Compromís.

El Periòdic d'Ontinyent 6 d'abril de 2023

Primer concert 50 aniversari "L'homme armée" de Karl Jenkins - 10 d'abril de 2025 (arxiu Conservatori)

1975-2025

50 anys
FENT MÚSICA

ESCOLA
CENTRO CULTURAL
DE MÚSICA
I DANSA

Aquesta revista va eixir de les premses el 02 de desembre de 2025, en commemoració del 50é aniversari del Conservatori Professional de Música Josep Melcior Gomis de la Ciutat d'Ontinyent